

Sevgili Neslihan

Dear Neslihan

Sevim Berber*

Öz

Sevgili sınıf ve mesai arkadaşım Neslihan'ın vefatı nedeniyle kaleme aldığım anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: *Neslihan Güler; Türk kütüphaneciliği; Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü.*

Abstract

This is a memoir that I wrote due to the death of my dear class and colleague Neslihan.

Keywords: *Neslihan Güler; Turkish librarianship; Hacettepe University Department of Librarianship.*

Arkadaşımız Tayfun senin hakkında bir yazı yazmamı istediğinde elbette yazmalıyım diye düşündüm. Öyle ya sen benim kızlarımın sevgili Neslihan teyzesi, benim de arkadaşım, can dostum, sırdaşımdın. Bu yazı seni anlatmalıydı; güler yüzünü, dost canlısı olmanı, çalışkanlığını, yüksek özgüvenini, mücadeleci kişiliğini, sırtını birine dayamaya ihtiyaç duymadan dik duruşunu, yardımseverliğini. Seninle kırk yıla varan dostluğumuzda ne çok şey yaşayıp paylaşmıştık ama ben bir türlü duygularımı anlatacak kelimeleri bulamıyorum. Yazdığım hiçbir şey içime sinmiyor. Ne seni anlatabiliyorum ne de duygularımı.

Sevgili oğlun Doğa ile konuştuğumda “Galiba yazamayacağım bu bana çok acı veriyor, normalde duygularını ifade edebilen biriyim ama içim acıyor, kelimeler yabancılaşıyor.” dedim. Doğacığım da “Yazmalısın Sevim teyze, sadece acını bile yazsan olur.” deyince bir yerden başlayayım dedim.

Üniversitede iken ben kardeşlerimle öğrenci evinde kalıyordum ve yurttan kalmak gibi bir hevesim vardı. Sen, Dilek, Rüveyda beni bir hafta Beytepe yurdunda misafir etmiştiniz. Sayenizde bir haftalık da olsa hayalim gerçek olmuştu. Bazen siz de bizim öğrenci evine gelirdiniz. Hatta bir keresinde Rüveyda hamur açmış, biz de el birliği ile açtığı yufkayı haşlayarak su böreği bile yapmıştık. Daha sonra siz Karşıyaka’da bir eve çıkmıştınız. Her birimiz ülkemizin değişik yerlerinden gelip de ne güzel kaynaşmıştık. Geriye dönüp bakınca çok özel bir sınıfta okuduğumuzu anlıyorum. Sınıf arkadaşlarımızın büyük çoğunluğu hâlâ kopmadan dostluklarını devam ettiriyor.

İş yaşantımıza Milli Kütüphane’de aynı sınavla, aynı hafta birlikte başlamıştık sen, ben ve sevgili Erhan. Hesapsız kitapsız bir öğrencilik hayatından sonra iş hayatı tabii ki biraz farklı

* Emekli kütüphaneci. E-posta: svnbrbr@gmail.com
Retired librarian. E-mail: svnbrbr@gmail.com

Geliş Tarihi - Received: 30.05.2021

Kabul Tarihi - Accepted: 02.06.2021

Yayımlanma Tarihi - Published: 30.06.2021

olmuştu. İş ortamından kaynaklanan sıkıntılar olsa da biz birbirimize yetiyorduk. Senin, Erhan'ın evliliği, çocuklarımızın doğumları o döneme denk geliyor. Hatırlıyorum da üçümüz altın günü bile yapmıştık. Bence bizim ilişkimizin arkadaşlıktan dostluğa dönüşmesi Milli Kütüphane yıllarımıza denk geliyor. Daha sonrasında ikimiz de kurum değiştirdik ama dostluklarımız kesintisiz devam etti. Ne zaman ihtiyacım olsa hep yanımdaydın. Ne zaman beni üzen, canımı sıkan bir şey olsa ilk aradığım kişi olurdun telefonla veya yüz yüze.

İlk hastalandığımı duyduğum zaman çok üzüldüm, inanamadım. Eşim “Neslihan iyi kız, senden onun hakkında alındım ya da kırıldım dediğini duymadım.” dediğinde bütün arkadaşlığımızı düşündüm. Yaşadığımız bunca şey sırasında sana hiç alınıp kırılmadığım gibi Neslihan bunu mu demek istedi, buna alındı mı, bunda bir art niyeti var mıydı, ne demek istedi acaba gibi soruları hiç düşünmediğimi fark ettim. Güzel bir dostluk yaşamışız sevgili arkadaşım. Keşke bu süre çok daha uzun olabilseydi. Hani seninle Kars turu yapacaktık, Küçükkuyu'ya gidecektik. Daha bir sürü planlarımız vardı. Buraya kadar mıydı?

Sen benim için çok özeldin; güzel dostum, arkadaşım, kardeşim, sırdaşımdın. Senin gidişin bana çok ağır geldi. Çok acı verdi.

Sen gittin; can dostumu, kardeşimi, sırdaşımı kaybettim. Bir yanım eksik kaldı. Giderken koca bir boşluk bıraktın. Seni çok özleyeceğim ve seni hep gülen gözlerinle hatırlayacağım.

Huzur içinde uyu, yıldızlar yoldaşın olsun...

